

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XI.

ČÍSLO 6

JÚN 2003

Srdce - Rozhovor s dp. Bednárom - Večeradlo v Lazanoch
Piaristi oslavujú - Robert Schuman - Svätourajská vatra

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 4. 2002 DO 10. 5. 2003

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Farnosť PD - Mesto:

Juraj Palkovič
Jakub Štefan Weifontner
Monika Murárová
Milan Bobok
Jana Boboková
Zdenka Kebísová
Eliška Ďurčanová
Sebastián Majo
Timotej Fábry
Martin Petráš
Patrik Minich
Dominika Maňáková
Milan Valencin
Monika Zelenáková
Samuel Cigléni
Fabián Štefánek
Libor Vlkovič
Ema Hlučová
Vojtech Višňák
Michal Bohovič
Ivan Bohovič
Martina Bohovičová

Lenka Dolníková
Martina Dudášová
Viktória Menčíková
Michaela Pištová

Farnosť PD - Zapotôčky:

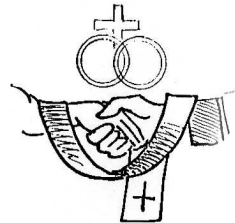
Elena Pekárová
Ondrej Gaher
Vladimír Hlásny
Marcel Šovčík
Sofia Višňovcová
Nina Bobáľová
Jozef Benkovič
Silvia Benkovičová
Monika Duchoňová
Kristína Hrbatá
Veronika Jamrišková
Martin Nemčko
Jakub Spousta
Václav Spousta
Lenka Špoustová
Marek Šnirc
Lenka Tešovičová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

Pavol Ranuša – Beáta Klčová
Igor Čierny – Blanka Hrdá

Farnosť PD - Zapotôčky:

Mário Studený – Zuzana Gombarčíková
Juraj Motúz – Stanislava Mahutová
Branislav Blaho – Helena Klimantová

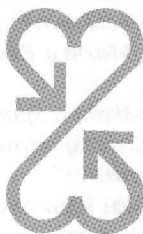

Ó, Ježišu, ukáž mi cestu

(svedectvo)

Milujem ťa, Pane, moja sila;
 Pane, opora moja, útočisko moje,
 osloboditeľ môj. Ž 18, 2 - 3

Všetko v tom dni bolo zvláštne, obloha slzila, aj schúlená ženička pri Lurdskej kaplnke v kláštore. „Môžem vám nejakú pomôcť?“ opýtala som sa jej. „Ani nie, plačem z lásky k Máriinmu a Ježišovmu Srdcu. Som im vďačná za všetko, čo mi v živote dali, aj keď to nebolo podľa mojich predstáv. Deti mám dobré, aj vnúčatka a jedno z nich som vypestovala od plienok. Odmenou je mi jeho radostný úsmev a vďačnosť, ako aj detí. Chcela by som tu v kostole Najsvätejšej Trojice pomáhať, ale neviem, koho osloviť. Veď celý život slúžim, bola som zdravotnou sestrou.“ Ženičky ju hneď vďačne medzi seba prijali, veď roboty je dosť. Asi po roku som ju ťažko chorú navštívila v nemocnici s kvetmi, ktoré jej poslala rehoľná sestrička. „Ďakujem za všetko a ruženec mi zaves, prosím ťa, tu

na infúzny stojan, aby mi svietil aj v noci. Akosi nemám silu pochopiť, že tu už dlho nebudem. Nevie, či som dosť pripravená...“ ticho zašepkala. „Božské Srdce ti určite pomôže!“ vyhrklo zo mňa. „Ak Mu odovzdáš svoju bolesť, premení ti utrpenie na lásku a nebudeš ani sekundu sama. S Ním všetko unesieš.“ Boh konal a oči sa jej rozžiarili, keď opakovala zasvätenie sa Jeho Srdcu. Bolo to snáď najrýchlejšie prijatie do spoločenstva tešiteľiek. Dcéry jej priviedli kňaza, odpustila všetky krivdy a do krátkeho konca s láskou prijímala Eucharistického Pána. Onedlho si ju Pán k sebe povolal. Odchádzala s veľkou nádejou, zmierená, v objatí Božej Lásky. Jej dcéry mi povedali, že kvety od sestričky kvitli vyše mesiaca.

Anka G. V.

Srdce

„Aha, to je moje srdiečko, to som ti namaloval!“ – džavoce mamičkin poklad. A mamička je šťastná.

„Patrí ti celé moje srdce!“ – privráva sa nevesta ženíchovi. A muž je šťastný.

„Veď by som vám aj svoje staré srdce rozkrájala!“ – vyznáva stará mať. A dospelým deťom sa v oku zaperlí slza šťastia.

POZRI NA TOTO SRDCE, KTORÉ LUDÍ TAK VEĽMI MILOVALO! – ukazuje Boh na ranu svojho srdca. A my? Sme

šťastní? Alebo o to Srdce a o tú Lásku svojho Boha ani veľmi nestojíme?

Veď nie každá mamička stojí o srdiečko svojho dieťaťa, nie každý muž stojí o srdce svojej milujúcej ženy, nie všetky deti stoja o „rozkrájané“ srdce svojej starej mamy...

Ale sú to dobré mamy, muži, či deti?

AKÝ JE TEN, KTO NESTOJÍ O MILUJÚCE SRDCE SVOJHO BOHA?

A. Karaková

DNES NA SLOVICKO S DP. JANOM BEDNAROM, DEKANOM V PRIEVIDZI

Narodil sa 1.4.1954 v Kurime pri Bardejove. Pochádza z početnej rodiny. Vyštudoval teológiu na UK CMBF v Bratislave a 11.6. 1978 bol vysvätený za kňaza. Počas 25 rokov kňazstva pôsobil v Kremnici, v Jastrabej, Žiari nad Hronom. Bol vicerektorom kňazského seminára a od roku 1994 je dekanom v Prievidzi.

Pán dekan, povedzte nám niečo o vašej rodine.

Otec bol šofér na autobuse, mama domáca. Bolo nás spolu sedem detí: ja som najstarší, potom nasledovali Milan, Jozef (devätnásťročný zahynul pri autonehode), Vincent, František, Marta a Renáta.

Čo ste mali najradšej a čo nie?

V detstve som mal najradšej kostol, školu a šport. Nerád som robil niektoré domáce práce, hlavne vtedy, keď sme chceli športovať, ale otec bol vždy zodpovedný a povedal: „Najprv robota, potom šport.“

Kedy ste pocítili prvé volanie Pána ku kňazstvu?

Moja cesta ku kňazstvu začala ešte pred narodením. Otec mi neskôr hovoril, že na duchovných cvičeniach im povedali, aby sa modlili za dobrú ženu, veľa detí a jedného syna aby vychovali za kňaza. Zobral to veľmi vážne, a tak mal dobrú ženu, spolu vychovali sedem detí a ja som sa stal kňazom.

Keď som ako prvák ZDŠ začal miništrovať, otec sa modlil znova: „Pane, ak chceš, tohto chlapca za kňaza, tak si ho vezmi.“ Ja som o tom ešte nevedel. Keď som bol triťak po prvom svätom prijímaní, nášho dp. Jozefa Pastira brali vtedy policajti do väzenia. My chlapci sme zobrali kamene do ruky, že si pána farára nedáme; samozrejme na nás nebrali ohľad. Vtedy, keď ho brali, vznikla vo mne prvá myšlienka – treba ho nahradiť. Počas šiestich mesiacov jeho väzenia boli obyvatelia Kurimy tak veľmi zbožní, ako nikdy pred tým. Ich modlitby boli vypočuté a pustili ho. Pôsobil u nás až do roku 1990 a vychoval viacerých kňazov. Neskôr, v 8.-9. triede, som mal učiteľa slovenského jazyka Jána Tkáčika a s ním som sa rozprával, kto z nás bude skôr kňaz. Stretli sme sa v seminári a o tri roky ma predbehol.

V roku 1969 som nastúpil do Gymnázia v Bardejove s jasným cieľom študovať po maturite teológiu. Niektorí spolužiaci to tušili. V roku 1973 sa celá dedina modlila, aby mohol byť Ing. Anton Konečný vysvätený za kňaza a ja aby som bol prijatý do Kňazského seminára v Bratislave, čo sa aj stalo.

Pri nástupe do seminára mal každý bohoslovec na mape svoju zástavku s vyznačením rodiska. Videl som veľa zástavok v oblasti východu, Oravy, Kysúc a Topoľčian. No žiaľ okolo Banskej Bystrice ich bolo veľmi málo. Povedal som si: „Pane Bože, idem na misie – s tvojou pomocou.“ Dodnes som celých 25 rokov v Banskobystrickej diecéze a som veľmi šťastný, že ma Pán Boh sem poslal.

Vysvätenie a hlavne vaša primičná sv. omša tiež prebehli v zaujímavých súvislostiach. Priblížte nám ich.

Za kňaza som bol vysvätený 11.6.1978 v Bratislave a primície som mal 18.6.1978 v Kurime. Pohostenie sme mali pripravené v družstevnej sále. Deň pred primíciami prišli predstavitelia z okresu s tým, že predsedovi zakázali poskytnúť sálu. Vtedy sa celá dedina „zmobilizovala“ a v sobotu poobede až do polnoci postavili stoly a stany na farskom dvore. Primície boli nádherné a cítil som, ako celá dedina držala so mnou.

Kde všade ste pôsobili?

Za kaplána som nastúpil 1.7.1978 do Kremnice, kde bol veľprepoštom Emanuel Schubert (75 r.). Pri ňom pomáhal aj františkán P. Jozef Chladecký (70 r.) a ja 24 ročný. Mali sme na starosti farnosť ex currendo Piteľovú a filiálky Nevoľné, Bartošova Lehôtka, Dolná Ves, Lúčky, Kopernica, Kremnické Bane a Kunešov.

Potom som nastúpil 1.7.1985 za farára do Jastrabej pri Kremnici s dvoma filiálkami. Bolo to také rodinné, milé prostredie. Otec biskup Mons. Rudolf Baláž ma 1.4.1990 menoval za dekana do Žiaru nad Hronom, kde som bol do 30.10.1991. Tam som mal prvého kaplána Pavla Pakoša z Prievidze. Boli to ťažké časy, ale zažil som tam veľké nadšenie. Na to prišiel otec rektor Tomáš Gális a prosil ma, aby som išiel za vicerektora do kňazského seminára. Nebolo to ľahké rozhodnutie, no prijal som to a bol som vicerektorom od 1.11.1991 do 31.8.1994. Dva roky v Slovenskej Lupči na hrade, kde vtedy boli iba dva ročníky. V prvom ročníku boli traja Bohoslovci z Prievidze: Martin Ďuračka, Miro Klimant a Roman Seko. Špirituálom bol Damián Žilka. V tých ťažkých podmienkach bola úžasná súdržnosť, boli sme si naozaj ako bratia. Spolu s tvrdou prácou sa našiel čas aj na šport. Potom jeden rok už v novom seminári v Badíne.

Ako na vás – vtedy novokňaza vplývali prvé sviatosti, ktoré ste vysluhovali?

Veľmi rád som chodil v Kremnici ku chorým. Niekedy to bolo „bojové“, keď ma zdravotné sestry naháňali a ja som vchádzal vždy iným vchodom potajomky. Najťažšie to bolo, keď ma zavolala pani primárka, aby som prišiel na rozhovor, že už toho bolo dosť. Vybral som si 8. marec - MDŽ a prišiel som s veľkou kyticou. Potom už ani veľmi neprotestovala a mohol som v službe pokračovať ďalej. Prvého som krstil malého Petra. S mladými sme sa stretávali a z nich je jeden už kňaz – Marián Mlynárik

Ako si spomínate na príchod na nové pôsobisko – Prievidzu?

Otec biskup ma požiadal, aby som išiel za dekana do Prievidze, čo som prijal ako vôľu Božiu. Prvé úlohy boli: zveladiť náboženský život a postarať sa o stavbu nového kostola na Zapotôčkoch. Riaditeľ biskupského úradu Jozef Hrtús ma uviedol do služby dekana 5.9.1994. Videl som tu veľké nadšenie, aj veľa roboty. Tešil som sa na pastoračnú prácu a som tu doteraz veľmi spokojný. Pán Boh mi vždy dal šikovných spolupracovníkov.

Ako by ste charakterizoval tých deväť rokov pôsobenia v Prievidzi?

Prvou úlohou bolo rozbehnúť školskú katechézu, zabezpečiť kvalitných kate-

chéto v a vďaka výbornej spolupráci s našimi rehoľnými sestrami z Kongregácie Dcéry Božskej Lásky sa to aj podarilo. Prvé Vianoce tu boli náročné na spoločné svedenie a človek cítil takmer bezmocnosť, že sa nemôže venovať každému až tak, ako by túžil. V roku 1995 pátri redemptoristi konali vo farskom kostole misie po dlhých rokoch totality, čo si myslím, že veľmi pozitívne poznačilo túto farnosť. Potom pekne prebiehali prípravy na prvé sv. prijímania, birmovky, aj detské letné tábory.

Čo vám robí najväčšie starosti ?

Veľmi ma bolí, keď nevidím dostatočný záujem rodičov žiť náboženským životom, aby dávali dobrý príklad deťom. Preto im to stále pripomínam: nikdy sa nehovoriť – choď sa modliť, choď do kostola, choď na svätú spoveď, ale dobrí rodičia by mali hovoriť – poďme sa modliť, poďme do kostola, poďme na svätú spoveď. Bol by som rád, keby si to rodičia zobrali k srdcu a takto pomáhali pekným príkladom svojim deťom.

Čo vám vie urobiť najväčšiu radosť a čo vás zarmucuje?

Najväčšiu radosť mi urobí to, keď sa niekto ponúkne a opýta sa: „Čím vám môžem pomôcť?“ A napokon aj ochotne príde a konštruktívne navrhne, čo by sa dalo pomôcť v duchovnej službe. Zarmútiť ma vie, keď niekto iba kritizuje bez toho, aby niečo konštruktívne urobil. Druhá vec, ktorú nemám rád, je pretváрка.

Ku ktorým patrónom sa najviac obraciate v modlitbách?

Sú to všetci svätí Jánovia, najviac však: sv. Ján Don Bosco, Ján Vianey, samozrejme apoštol Ján, Ján Krstiteľ, blahoslavený pápež Ján XXIII a ďalší. Hlavne takí veselšieho ducha, ktorí obetavo pracovali s mládežou. Mojm birmovným patrónom je svätý František Assiský.

Kedy ste sa najintenzívnejšie modlili?

Veľmi intenzívne som sa modlil každý deň ruženec od tretej triedy základnej školy až po moju vysviacku, teda pätnásť rokov za to, aby som mohol byť kňazom. Aj teraz sa rád modlím, aby dobrý Pán Boh ma viedol v kňazskej službe. Modlitba breviára, ruženca a osobné modlitby sú najväčšou posilou pre každého kňaza.

Máte nejaký plán do blízkej budúcnosti?

Veľmi sa snažím venovať birmovancom a každý rok hľadám model, ako ich najlepšie pripraviť. Je to veľmi náročná služba a cítim stále viac, že treba vytvárať malé spoločenstvá, ktoré by fungovali aj po prijatí sviatosti birmovania. Sú na to potrební kvalitní animátori, ktorých je treba najprv vychovať, aby mohli viesť ďalších birmovancov.

Ako si predstavujete spoločenstvá mladých?

Mali by to byť partie mladých, bývajúcich na jednom sídlisku, ulici. Stretávali by sa spolu na strečkách, chodili by do kostola, ale aj na športové akcie, kultúrne, prípadne na diskotéky.

Zažili ste so svojimi farníkmi z Prievidze nejakú veselú príhodu?

Keď sme v roku 1999 boli s mládežou v Ríme, sestra Daniela chcela vyzvať mládež k modlitbe tri krát Sláva Otcu, tak povedala: „Tri krát Sláva...“ a mládež na to: „, Sláva, sláva, sláva!“

Ste šťastný v Prievidzi?

Som veľmi spokojný v Prievidzi, ale šťastný budem až v nebi.

*Za rozhovor ďakujú: Mária Melicherčíková
a Anna Gálová*

Pod'akovanie mojim najbližším spolupracovníkom počas 25 rokov

Kremnica (1978 - 1985):

Veľkou pomocou bola pre mňa spolupráca s Marikou Muráňovou, ktorá napísala knihu *Nebojte sa života* a učebnice náboženskej výchovy pre ôsmy ročník ZŠ a druhý ročník SŠ. Duchovným otcom a spovedníkom mi bol náš diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž, ktorý bol vtedy mimo pastorácie, lebo mu štátne orgány zobrali súhlas.

Jastrabá (1985 - 1990):

Veľká vďaka za pekné roky patrí starostlivej pani Alžbete Janovičovej, kuchárke, pánovi Jánovi Róbovi, organistovi a Kamilovi Mečiarovi, kostolníkov. Taktiež som povďačný rodine Hricovej, Febenovej a ďalším v Ihrači. Z Bartošovej Lehôtky si milo spomínam na pána Jána Kapustu, organistu.

Žiar nad Hronom (1990 - 1991):

Boli to ťažké časy, ale zažil som tam veľké nadšenie. Rád si spomínam na zbor Holúbky z Kríža, pani Magdu Poloňovú a ostatnú mládež. Najbližším poradcom mi bol pán Ing. Jozef Minka, stavbárom Ján Fajčík a povzbudzovateľom Ján Kozárik so svojou rodinou.

Kňazský seminár sv. Fr. X. v Slovenskej Lupči a v Badíne (1991 - 1994):

Som veľmi vďačný za starostlivé otcovské vedenie vtedajšiemu rektorovi a teraz pomocnému biskupovi Mons. ThDr. Tomášovi Galisovi. So špiritúalom Damiánom Žilkom sme boli ako bratia. Obetavo sa starali o nás sestričky z Kongregácie Božského Vykupiteľa a nezabudnuteľná spolukrajanka sestrička Blažejka.

Prievidza (od 1994):

Počas môjho pôsobenia tu boli kapláni: Ondrej Šmidriak, Ing. Pavol Tomek CSsR., Dušan Horvát, Anton Eliáš, Ing. Michal Slašťan, Norbert Ďurdík a administrátori na Zapotôčkoch Libor Straka,

Ondrej Cebo, Maroš Milo. Teraz je kaplánom Martin Dado a trvalý diakon je tu Ing. Ján Frabiak.

Veľmi som vďačný rehoľným sestrám z Kongregácie Dcér Božskej Lásky, ktorým tu bola vtedy predstavená S.M. Daniela Bezededová, FDC a teraz S.M. Ing. Christiana Števárová, FDC. Bol som veľmi rád, keď sa ustanovila farská ekonomická rada a po nej farská pastoračná rada. Už vyše desať rokov vychádza vo farnosti výborný časopis Bartolomej. Keďže život vo farnosti je intenzívny, som rád, že je každý mesiac čo písať a celý náklad sa rýchlo minie.

Pekné bolo, že tu vystupoval zbor Prameň a teraz Bartolomejčatá a Nádej.

Veľmi užitočné je, že sú v tejto farnosti bratia piaristi. Dobrá spolupráca je s pátrom ThLic. P. Kollárom, pred tým pátrami J. Lichtnerom, A. Orlickým a dnes s J. Hríbom a V. Dávidom. Som im veľmi vďačný, že nám ochotne pomáhajú v rôznych činnostiach farnosti.

Teším sa, že tu máme veľmi obetavých kostolníkov pána Jána Málika, Ing. Jozefa Sojku, pani Helenku Zajacovú. Pekná spolupráca je aj s pohrebnou službou, hlavne Jurajom Nedeljakom a Jankou Drozdovou. V Prievidzi funguje na vysokej úrovni charita pod vedením p. Štefana Gašparíka a jeho blízkych spolupracovníkov. Mám radosť z dobrých organistov: p. Košťalik spolu so svojím otcom a bratom. Veľkou pomocou mi je farská ekonomická rada, farská pastoračná rada, mimoriadni rozdávatelia, lektori, katechéti a mnohí iní dobrovoľníci, ktorí obetavo slúžia vo farnosti.

Najväčšou pomocou nám je na fare teta Magdaléna Tóthová, ktorá nám vytvára domáce prostredie a je nám tu takou matkou, za čo som jej veľmi vďačný.

Ján Bednár, dekan

Láska je trpezlivá

Cestovala som v preplnenom autobuse slovenskej metropoly. Blízko mňa stál mladý muž a držal za ruku svoju asi štvorročnú dcérku. Svojimi neutíchajúcimi otázkami ho udržovala v stálej bdelosti.

„Otecko, kam ideme?“

„Do stredu mesta,“ odpovedal pokojne.

„Aký je to autobus?“

„Zrýchlený,“ znova láskavá odpoveď.

„Aké je to číslo.“

„Päťdesiatdvojka.“

„Prečo sme teraz zastavili?“ znela ďalšia otázka.

„Lebo je tu križovatka.“

„Dokedy budeme na križovatke?“

„Kým bude na semafore červená,“ odpovedal otec s pokojom, čo som začala obdivovať.

„A kedy to bude?“

„O chvíľočku.“

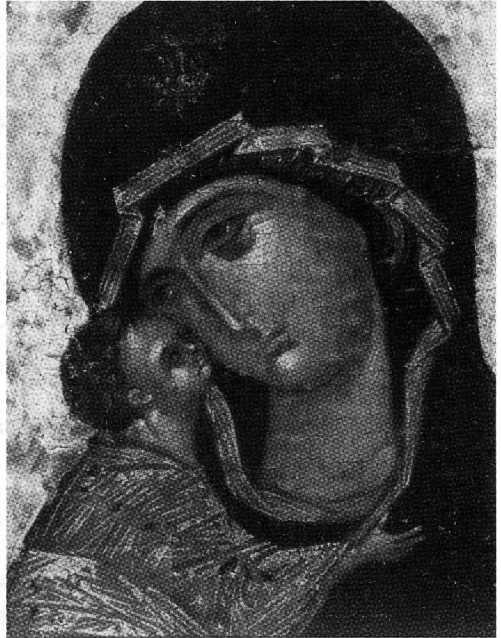
Dievčatko na chvíľu zmlklo. Keď sa autobus znova pohol, dcérka sa pousmiala na otecka a dodala:

„Otecko, ja ťa tak veľmi ľúbim.“

A šťastný otec tiež nešetril úsmevom za také vysoké ocenenie svojej trpezlivosti. Vlna dojatia prenikla ovzdušie nepohostinného autobusu.

Keď som vystúpila, počuté vo mne ešte doznievalo. Obohatilo ma. Dievčatko skúšalo trpezlivosť a tým lásku. Svojim významným nevedome odhalilo pravdu, ktorú pred dvetisíc rokmi dal Svätý Duch napísať do listu Korint'anom: „Láska je trpezlivá....“ (1 Kor 13,4)

(z časopisu Hlasy / júl – august 2002)

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA JÚN

Všeobecný: Aby veriaci, ktorí zastávajú zodpovedné postavenie vo verejnom živote, v súlade s učením evanjelia a zásadami sociálneho učenia Cirkvi vždy a všade bránili a podporovali rešpektovanie ľudskej dôstojnosti.

Misijný: Aby indickí kresťania rozličných tradícií spoločne vydávali svedectvo o plnej jednote a spoločenstve v jedinom Duchu, ktorý ich vedie.

Celoslovenské večeradlo Mariánskeho kňazského hnutia

V dňoch 26. - 28. 4. 2003 sa v kostole Panny Márie Snežnej v Lazanoch konalo celoslovenské večeradlo Mariánskeho kňazského hnutia (MKH). Zúčastnil sa ho veľký počet kňazov z farností a veriacich zo širokého okolia a celého Slovenska.

Pre rekonštrukciu Bojnického kostola sv. Martina určil dp. František Havlík, dekan miesto konania večeradla farnosť Lazany.

Organizáciu stránky sa ujali: pán Gabriel Rybár, diecézny horliteľ ružencových bratstiev za

Banskobystrickú diecézu, pán Bohuslav Richter, bojnický dekanátny horliteľ s manželkou, pani Alžbeta Vojtková (Máriina doba), pani Marta Uchalová, riaditeľka Inštitútu Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v Košiciach a mnohí obetaví dobrovoľníci.

V sobotu ráno privítali Lazany 11 autobusov z celého Slovenska. Bohatý program prebiehal od ôsmej hodiny ráno, až do deviatej večer. V pondelok do 12:00 pre kňazov. Počas víkendu sa striedali modlitby svätého ruženca, prednášky, adorácie, rozhovory v diecéznych skupinách a vyvrcholením dní boli sväté omše. Modlitby ruženca objali celé okolie Hornej Nitry. Večerného sviečkového sprievodu sa v sobotu zúčastnilo vyše dve tisíce ľudí. Jedni z kostola ešte len vychádzali a druhí sa už vracali. Svätých omší sa zúčastnili aj kňazi: dp. František Havlík, bojnický dekan, dp. Anton Eliáš

správca farnosti Lazany, resp. zhabile MKH na Slovensku dp. Marián Vojtko, dp. Amantius Akimiak, Páter Humbert Virdzek a v pondelok prišiel emeritný biskup Mons. Dubovský.

Pri tejto príležitosti som sa opýtala niektorých prítomných:

Ako ste preživali toto večeradlo?

Pán Bohuslav: Takú ohotu a dobrostrednosť ľudí som ešte nezažil. Keď už neboli miesta na ubytovanie, ochotní obyvatelia Lazian bezplatne ubytovávali vo svojich rodinách účastníkov. Jedna rodina dokonca ubytovala vo svojom rodinnom dome až štrnásť ľudí. Zažili sme krásne svedectvo pôsobenia lásky Nebeskej Matky, keď sa na tomto večeradle zblížili jedni odlúčení manželia. Ďakujem všetkým, ktorí akokoľvek pomohli pri organizácii a priebehu.

Jozef: Tu vidím, že Panna Mária je príkladom skromnosti, pokory a trpezlivosti pre nás. Je našu učiteľkou.

Zita: Panna Mária ma povzbudila vo viere. Tú lásku, ktorú cítim, neviem ani vyjadriť.

Marta: Nemohla som sa ubrániť slzám. Modlitba ruženca bola spevom srdca.

Ján: Tieto modlitby a požehnania budú veľkým prínosom pre Hornú Nitru, ktorá ich tak potrebuje. Obety, ktoré priniesli kňazi i laici sú tak veľmi potrebné pre celé naše Slovensko.

Mária: Cítim sa tu dobre, ako doma u svojej mamky.

Vďaka ti, Mária za lásku a ochranu.

Anka G. V.

Katechetické okienko - VIEROUKA

1. Ktorý je najväčší sviatok cirkevného roka?

- Veľká noc – zmŕtvychvstanie Ježiša Krista

2. Na základe čoho verí Cirkev v Ježišovo zmŕtvychvstanie?

- Na základe Písma svätého (Mt, Mk, Lk, Jn a listy apoštolov – Zjavenia Ježiša, prázdny hrob, svedectvo apoštolov a ďalších svedkov ...)

3. Čo je vykúpenie?

- Záchrana pred večnou smrťou, ktorá otvára večný život.

- Vykupná cena za hriechy ľudstva.

4. Čo je spása?

- Je dar, ktorý nám pomôže dosiahnuť plnšiu lásku k Bohu, k blížnemu a plné spoločenstvo s Bohom.

5. Čo je to reinkarnácia a aký má obsah?

- Je to chybná nekresťanská východná filozofia o prevteľovaní - o sťahovaní duší.

- Učí, že duše po smrti nie sú celkom čisté, prídu na svet znova, v inom, novom tele (z toho prevtelenie), prípadne podľa potreby aj viackrát, kým sa neočistia.

6. Kto je Duch Svätý a čo tvorí ovocie Ducha Svätého?

- Tretia Božská osoba, Pán a Oživovateľ, Darca života.

- Ovocím Ducha Svätého je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, добрota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť ...

7. Ako pôsobí Duch Svätý v Cirkvi?

- Vyučuje ju, zjednocuje, riadi, omladzuje, obnovuje, zdobí svojimi plodmi a chráni ju od omylov.

8. Koľko darov Ducha Svätého poznáme a ktoré sú to:

- Poznáme 7 darov Ducha Svätého: dar múdrosti, rozumu, rady, sily, poznania, nábožnosti, bázne voči Bohu (mu – ro – ra – si – po – na – ba)

9. Čo sú ľudské čnosti?

- Sú to pevné postoje a trvalé dokonalosti rozumu a vôle, ktoré usmerňujú naše činy a správanie podľa rozumu a viery, aby sme mohli viesť morálne dobrý život.

10. Ktoré sú základné (kardinálne) čnosti a ktoré sú Božské čnosti?

- kardinálne: rozvážnosť, spravodlivosť, statočnosť, miernosť

- Božské: viera, nádej, láska

Oslavy 10. výročia založenia Piaristickej základnej školy vrcholia

*Boh nevzbudí nijaké želania,
ktoré by nechcel splniť.*

sv. Terézia z Lisieux

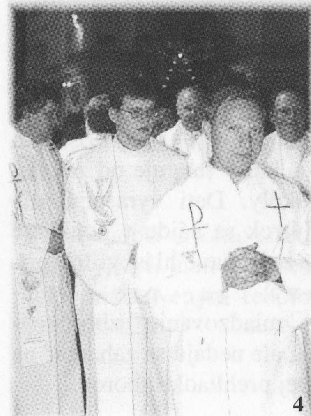
Pánovi patrili prvé vďaky za úspešných desať rokov jestvovania obnovenej piaristickej školy v Prievidzi.

Svätú omšu v piatok 30.5. celebraval banskobystričský diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. Všetkých hostí a ostatných prítomných privítal ThLic. Pavol Kollár, SchP (foto č. 1). Otec biskup vyzdvihol úlohu cirkevných škôl pri výchove vyrovnaných mladých ľudí, ktorí prichádzajú do sveta so zdravými

názormi a duchovnou výškou. Poďakoval pátrom piaristom a pedagógom za obety a veľký kus práce,

ktorý na poli výchovy urobili. Rodičom poďakoval za to, že zverili svoje deti do rúk týchto ľudí. Všetkým poprial Božiu ochranu a veľa síl v práci, ktorá

v dnešných časoch nie je ľahká (č. 2). Medzi obetnými darmi, ktoré deti prinášali boli z medovníkov boli znaky viery, aj dom, ktorý je v hesle školy: Naša škola je náš dom (č. 3). Svätej omše sa zúčastnil veľký počet pozvaných kňazov z okolia i z celého Slovenska. Svojou vzácnu prítomnosťou ďakovali Pánovi a požehnávali prítomných i celú školu (č. 4).

Po skončení svätej omše pozvala pani riaditeľka Mgr. Vilma Dušičková hostí na stretnutie s občerstvením na malé nádvorie (č. 5). Stretnutia starých známych bývajú vždy srdečné a toto bolo mimoriadne. Srdcia sa otvorili radosťou zo stretnutia a často aj spomienkam zo začiatkov školy, keď

boli naše deti ešte malé. Niektorí vzdialenejší hostia tu spoznali spoločenstvo ľudí, ktorých spája „piaristický“ duch zmyšľania a túžba po naplnení plánov zakladateľa zbožných škôl (Scholae Piae) Jozefa Kalazanského.

Do 11. hodiny sa pozvaní hostia, učitelia a žiaci vyšších ročníkov presunuli do Domu kultúry. Tu bol pripravený bohatý kultúrny program detí a absolventov školy, ktorí svoje talenty rozvíjajú na poli umenia a svojimi vynikajúcimi výkonmi reprezentujú školu na okresných, krajských i celoslovenských súťažiach. Svojou úrovňou sú

schopní konkurovať aj tým najlepším.

Program otvoril zbor Rosnička (č. 7), ktorý funguje od založenia školy. Deti vyrastajú, ale každý rok sa nájdu v konkurze nové zaujímavé hlásky. Ich príprava je pre stále „zmladzovanie“ zboru náročná, ale nedajú sa zahanbiť na žiadnej prehliadke zborov.

V programe vystupovali recitátori, ktorí sa umiestnili na popredných miestach v krajských a celoslovenských kolách. Zaujali svojou spontánnosťou a výberom humorných tém. Predstavili sa hudobné zoskupenia žiakov z viacerých tried, ktorí veľmi zodpovedne navštívili spoločné vystúpenia (č. 7). Ako to asi vyzeralo za čias, keď sv. Jozef Kalazanský

zbieral chlapcov z ulice a začínal ich učiť, nám predviedli tretiaci vo svojom vystúpení (č. 8). Ich hravosť pobavila prítomných, aj starších spolužiakov.

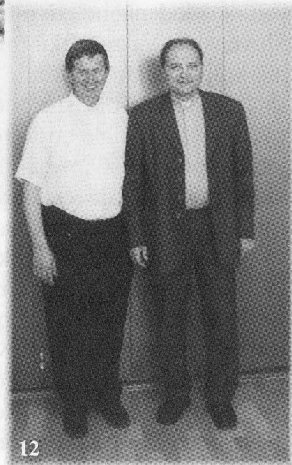
Pieseň, ktorú spievali deviatici: „Náš učiteľ“ nenechala ani jedno oko učiteľa suché (č.9).

O tom, že kolektív všetkých pedagogických i nepedagogických, terajších i bývalých zamestnan-

cov je stále jedna veľká a dobrá rodina, svedčia i radostné úsmevy na ich tvárach (č. 10 a 11). Aj slávnostná recepcia bola miestom poďakovania pani riaditeľky a Pátra Pavla všetkým kolegom, spolupracovníkom, priaznivcom a rodičom.

Veľkú radosť z tohto stretnutia mal aj dp. Ján Bednár, dekan. Vyjadril ju aj pri stretnutí s novozvoleným provinciálnym predstaveným rehole piaristov P. Jánom Kováčom, SchP (č. 12).

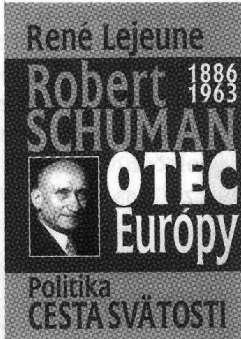
Text a foto: Mária Melicherčíková

Robert Schuman

Narodil sa 29.6.1886 v Luxemburgu. V rokoch 1919 – 1940 a 1945 – 1960 pôsobil ako poslanec, rok po vojne sa stal ministrom financií a naštartoval ekonomický rast. Ako predseda vlády (1947 – 48) sa zaslúžil o prijatie Marshallovho plánu a vytvorenie jeho koordinačnej organizácie v Paríži, dnes známej ako OECD. Presadzoval zmierenie medzi Francúzskom a Nemeckom a jeho zásluhou vzniklo v máji 1950 Európske spoločenstvo pre uhlie a oceľ (základ dnešnej Európskej únie). Podpísal tiež dohodu o Severoatlantickej aliancii, ktorá mala mať sídlo v Paríži. Bol tiež ministrom spravodlivosti a v rokoch 1958 – 60 prezidentom Európskeho parlamentu. Ten mu ako jedinému politikovi jednomyselne udelil titul Otec Európy.

(Zrno 14/2002)

Pojem európska integrácia sa stal súčasťou každodenného života a politiky na Slovensku. Na začiatku tretieho tisícročia má krajina v strede kontinentu príležitosť stať sa súčasťou spoločenstva slobodných, demokratických štátov Európy. Do tohto spoločenstva má záujem vstúpiť viac krajín, než je súčasný počet členov. Európa sa ocitá na križovatke. Stojí pred výzvou historického kroku zjednotenia. Pád komunizmu a múru rozdelenia - od Berlína cez Bratislavu až po Belehrad - je príležitosťou na pokračovanie v stavbe spoločného domu. Autorom pôvodného plánu bol Otec Európy - Robert Schuman. Naša doba je výzvou pripraviť perspektí-

vu aj pre krajinu medzi Tatrami Dunajom, prispieť svojím politickým, hospodárskym, sociálnym a kultúrnym potenciálom k sile a zodpovednosti Európy - za seba i za svoju úlohu vo svete. Slovenský preklad životopisu Roberta Schumana je preto v tejto dobe mimoriadne aktuálnou inšpiráciou pre každého čitateľa.

Robert Schuman za života nie vždy správne pochopený a docenený, dosiahol cestou politiky povest' svätosti. To je ďalší rozmer jeho poslania, taký dôležitý pre dnešnú dobu. V každom postavení bol maximálne ľudský. Cez rodinnú výchovu ku konaniu dobra a nadobudnuté vzdelanie je Schuman schopný dívať sa na každého človeka s láskou a zodpovednosťou. Podobne aj na svoju vlasť. A s tou istou láskou a zodpovednosťou sa díval aj na Európu a jej osud. Ako kresťanský politik presadzoval menej ideológie, viac skutočnej solidarity. Jeho občianske a náboženské postoje nie sú v konflikte. Vedený vysokými ideálmi nachádzal dostatok sily a svetla pre praktické kroky a kompromisy tak, aby dielo zjednotenia bolo nie len spravodlivé, ale aby bolo aj medzinárodne prijateľé a životaschopné. *Ján Fígel'*

„Žijeme v príliš umelom svete: syntetické potraviny, umelé sladidlo, chemické liečivá, reklama... Pokrok je len klamlivý, ako to ukazuje aj obchod so zbraňami, (...) a môže sa stať príčinou neobmedzeného nebezpečenstva.“ Jediným liekom, jedinou ochranou proti týmto deštruktívnym prúdom je duchovný poriadok. „**Treba dávať pozor, aby duchovný poriadok držal krok s materiálnym blahobytom.**“

(Z vystúpenia Schumana 12.3. 1956 na konferencii verejného zhromaždenia Medzinárodnej organizácie katolíkov.)

A Duch i nevesta volajú: „Príd’!“

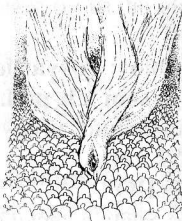
Zj 22, 17

Človek, ktorý pozná prítomnosť Ducha Svätého, bude vždy oslavovať a vyvyšovať Ježiša. Kto naozaj pozná Ducha, bude chváliť Ježiša Krista, Syna Božieho - lebo Duch Svätý v ňom bude oslavovať Boha Syna. To sa deje automaticky. V živote naplnenom Duchom je vyvyšovaný iba Ježiš.

Vo všetkom tvojom jednaní sa odráža, čoho si plný. Ak plníš svoj život čítaním novín, poplynú z teba správy. Ak budeš sledovať televízne slaďáky, budeš hovoriť ako ich hrdinovia. Ale ak budeš

naplnený Duchom a celkom sa ponoríš do Jeho prítomnosti, budeš ľadať Ježiša a oslavovať iba Ježiša.

Benny Hinn: Dobré ráno, Duchu Svätý

Príďte i vy spolu s mládežou osláviť zoslanie Ducha Svätého do kostola Najsvätejšej Trojice v sobotu večer 7. 6. 2003 po večernej svätej omši o 18:30 hodine.

M.M.

„Bábätkovské“ popoludnie Deti deťom

Nádvorie piaristického kláštora bolo svedkom už všelijakých akcií, ale toto ešte nezažilo. Stretli sa tu na Deň matiek veľké, menšie aj originálne bábätká od 0 do 30 rokov. Všetky so svojimi mamičkami v zásterkách, ktoré im tak pristanú. Spievalo sa, tancovalo, súťažilo a domov potom ani za svet nikomu nechcelo. Bol to super pohľad, keď školákom, ktorí nosia do školy aj desať kilové tašky, teraz chutili cumlíky ako asi nikdy pred tým. S radosťou sa zapojili do súťaží aj ma-

mičky. Aj mamka Hríbová sa snažila v pretekoch svoje „bábätko“ čo najviac naobliekať. O jeden kus oblečenia ich predbehla druhá dvojica, ale v nakrmení

dieťaťka jogurtom ich nemal šancu predbehnúť nik. Žeby hlad rástol úmerne s výškou?

Bolo nám všetkým fajn. Čo vymyslí najväčšie piaristické dieťa nabadúce, nám nechcel prezradiť. Necháme sa prevapíť.

Text a foto: M. M.

LITURGICKÉ OKIENKO

1. júna - 7. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

Č1 - Bratia, muselo sa splniť Písmo ,kde predpovedal Duch Svätý ústami Dávida o Judášovi Sk 1,15-17.20c -26

R - Dobrorečte Pánovi , čo má trón v nebesiach. Ž 103

Č2 - Kto vyznáva: Ježiš je Boží Syn, ostáva v ňom Boh a on v Bohu. 1Jn4 , 11-16

Ev - Už nie som vo svete, ale oni sú vo svete a ja idem k tebe, Svätý Otče...

Jn17,11b-19

Pán Ježiš sa modlí za apoštolov: Posväť ich pravdou, tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta. Z neba Pán požehnáva všetkých ľudí. Pomáha nám dosiahnuť večný život v jeho nebeskom kráľovstve.

8. júna – NEDEĽA ZOSLANIA**DUCHA SVÄTÉHO**

Č1 - Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. Sk 2, 1-11

R - Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme.

Ž 104

Č2 - Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý.

1Kor 12,3b-7,12-13a

Ev - Keď príde on, Duch pravdy, uvedie nás do plnej pravdy...

Jn15,26-27.16,12-15

Na Turíce sú apoštoli zasa vo večeradle. Je s nimi aj Panna Mária. Prosia o Svätého Ducha. Tu sa náhle strhol hukot z neba. Prišiel Svätý Duch a na každom z nich spočinul v podobe ohnivých jazykov. Naplnil im srdcia svojou láskou a oni začínajú hovoriť cudzími jazykmi.

15. júna 11. nedeľa – NEDEĽA NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE

Č1 - Pán je jediný Boh hore na nebi a dolu na zemi, iného niet.

Dt 4,32-34,39-40

R - Blažený ľud, ktorý patrí Pánovi.

Ž 33

Č2 - Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi...

Rim 8,14-17

Ev - Jedenásti učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. Povedal im: Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.

Mt 28 , 16-20

Pán Ježiš posielal svojich apoštolov: Učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Svätým krstom sa stávame Božími deťmi, bratmi a sestrami v Kristovi, príbytkom Svätého Ducha.

19. júna - NAJSVÄTEJŠIEHO KRISTOVHO TELA A KRVI.

Č1 - Hľa, toto je krv zmluvy, ktorú Pán uzavrel s vami na základe všetkých týchto slov.

Ex 24, 3-8

R - Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo.

Ž 116

Č2 - Vošiel do Svätyně, a to nie krvou capov a teliat, ale so svojou vlastnou krvou.

Hebr 9 , 11-15

Ev - Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?

Mk 14,12-16 , 22-26

Pán Ježiš hovorí pri Poslednej večeri apoštolom: Vezmite a jedzte z neho všetci, toto je moje telo. Vezmite a pite z neho všetci, toto je kalich mojej krvi. Pri svätej omši môžeme aj my prijímať nebeský pokrm.

22. júna - 12. Nedel'a v cezročnom období

Č2 - Boh prehovoril k Jóbovi: Kto to prozreteľnosť zatemňuje zas slovami, v ktorých vedy vôbec niet?!

Jób 38 , 1-8 , 11

R - Oslavujte Pána ,lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. – Ž 107

Č2 - Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením.

2 Kor 5 , 14-17

Ev - V ten deň, keď sa zvečeralo, im povedal: „Prejdime na druhý breh. „Mk4,35-41

Pán Ježiš je so svojimi učeníkmi na rozbúrenom mori. Zobudili ho, aby ich zachránil. Boží Syn vstal a hovorí moru: Mlč, utíš sa! A hneď nastalo veľké ticho. Apoštolov sa zmocnil veľký strach a hovoria: Čo myslíš, kto je to, že ho i vietor i more poslúchajú?

29. júna - SVÄTÉHO PETRA A PAVLA .

Č1 - Peter povedal: „Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vyslobodil ma z Herodesovej ruky...

Sk 12 , 1-11

R - Pán ma vyslobodil zo všetkej hrôzy.

Ž 34

Č2 - Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. 2Tim 4,6-8,17-18

Ev - Šimon Peter povedal: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha. Mt 16, 13-19

Ježiš mu povedal: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach a ja ti hovorím: Ty si Peter skala a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.

Pripravila A. Karaková

Procesia na Sviatok Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej 19. 6. 2003

Štvrtkom začínajú prípravy a počas celého víkendu budú na celom Námestí slobody prebiehať Prievdzské mestské dni, spojené s jarmokom. Z dôvodu obmedzeného priestoru a z dôvodu väčšej bezpečnosti ľudí, bude zmena v priebehu procesie. Večerná svätá omša bude v obvyklom čase o 18:00 hodine. Po nej zostanú veriaci v kostole sv. Bartolomeja. Kňazi so sprievodom miništrantov, asistentov a dievčat, ktoré budú rozsypať kvetiné lupienky, sa presunú na Pribinovo námestie vedľa sochy Panny Márie, kde budú pripravené všetky štyri oltáriky. Zvuk z procesie bude prenášaný do kostola, kde sa veriaci nábožne pridajú spevom a modlitbami.

Preto vás všetkých prosíme, aby ste sa pridržovali inštrukcií a pomohli tak k dôstojnému priebehu tohoročnej procesie počas sviatku Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej.

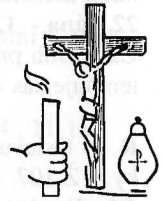
Ján Bednár, dekan

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Jozefína Trgíňová 85 r.
Paulína Ziaľková 89 r.
Helena Haľamová 93 r.
Helena Chovancová 74 r.
František Ludas 56 r.
Dajana Pálešová – dieťa
Magdaléna Kernová 84 r.
Eduard Masaryk 75 r.

Anton Kulich 68 r.
František Tragor 77 r.
Ľudmila Švercelová 71 r.
Matilda Hanešová 84 r.
Ing. Etela Bielická 89 r.
Anna Matejovičová 81 r.
Apolónia Žáková 82 r.
Pavol Zelieska 64 r.

*Odpočinitie večné daj
duším, Pane ...*

Osud krutý život mi vzal,
neplačte, moji drahí,
rád som vás mal.
V stredu 4. júna uplynulo **10 rokov**,
čo nás náhle, bez rozlúčky,
vo veku 57 rokov
opustil náš drahý manžel, otec a starý otec
Imrich CSIZMÁDIA.
Venujme mu tichú spomienku.
Odpočinitie večné daj mu, ó, Pane...

Ten, kto ho poznal, spomenie si, ten, kto ho miloval, nezabudne.

1.7. 2003 uplynie 25 rokov od chvíle,

keď z Božej vôle odišiel do večnosti náš drahý otec

Jozef PÁLIK.

Nech mu Všemohúci odplatí jeho lásku a pochopenie,

ktorými nás viedol a sprevádzal od malička.

Pane, zahrň ho svojou láskou a milosrdenstvom.

V modlitbách s láskou a vďakou spomínajú dcéry s rodinami.

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. **Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01.** Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: Ing. B. Bullo., A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vičkoví, M. Melicherčíková ml., J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza.** Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Zapaľujem oheň lásky

(Svätojurajská vatra)

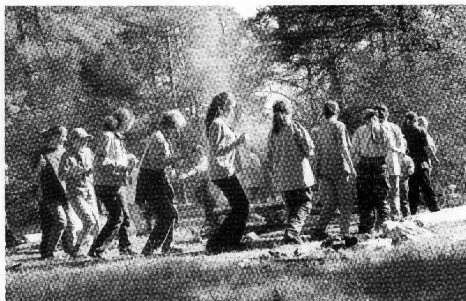
Zapaľujem oheň pravdy...

Tradične aj tento rok sme sa my, prievidskí i bojnickí skauti, zišli, aby sme pri slávnostnej vatre oslávili sviatok svojho patróna sv. Juraja. Nad Bojnicami nás 1. mája privítalo pekné, snečné počasie. Privítali sme medzi sebou aj našich priateľov a rodičov. Slávnostne sme zapálili Svätoturajskú vatra a sestra Azalka zložila skautský sľub. Všetci ostatní sme si svoj sľub pripomenuli. Popoludnie sme potom prežívali veselými hrami, zaspievali si a nikomu nechýbala dobrá nálada. Večer sme sa naplnení zážitkami zo stretnutia a dojmami z krásnej jarnej prírody rozišli.

Text: M. K., foto: M. M.

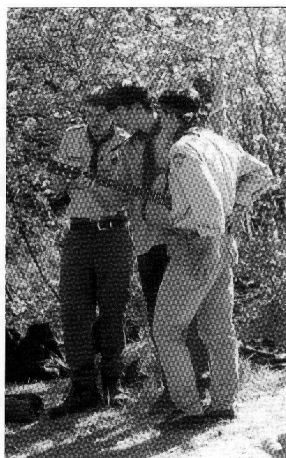
Na svoju česť ti sľubujem, Ježišu môj...

Pochod krivých trpaslíčkov.

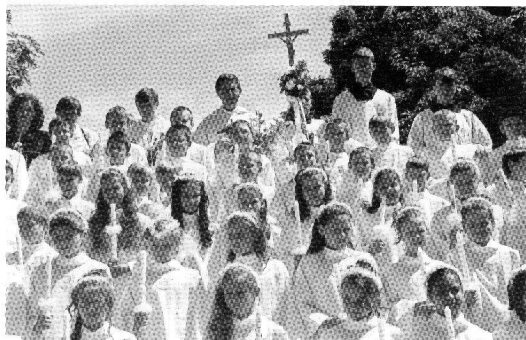
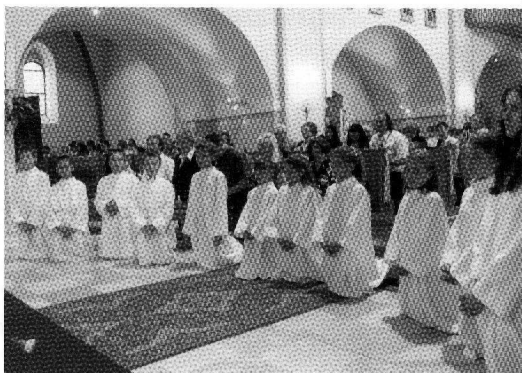
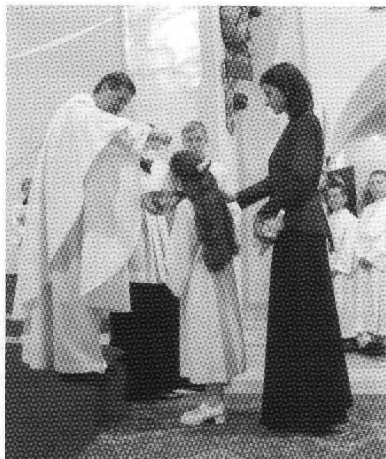

Žeby nový, nádejny skautský dorast?

„Trojka“ v spevackej akcii

Krsty a 1. sväté prijímanie

Krsty:

10.5. 2003 - 20 detí

24.5. 2003 - 11 detí

Prvé sväté prijímania:

11. 5. 2003 o 9:00 hod. - 92 detí

11. 5. 2003 o 11:00 hod. - 61 detí

25. 5. 2003 o 9:00 hod. - 64 detí

25. 5. 2003 o 11:00 hod. - 70 detí

